

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consilia Seu Responsa Juris

Schmalzgrueber, Franz

Augusta Vindelicorum & Ratisbonae, MDCCXL

Cons. XXXII. Sepulturæ, quam circa Alumnos suos prætendit Seminarium
Linciense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72287](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72287)

CONSILIUM XXXII.

In Cauſa Sepulturæ extra Cœmeterium
Eccleſiæ Parochialis.

SUMMARIUM.

1. ſeqq. Facti Species.
7. ſeqq. Rationes, ex quibus Alumni Seminarii Lincienſis videntur ſepeliri debere in Eccleſia Parochiali.
12. ſeqq. Aſſeritur Jus Sepultura in Eccleſia Seminarii: quia hoc eſt exemptum, ſicut Collegia Societatis JEſu.
15. Familiares & continui Commenſales Regularium ſepeliri poſſunt in horum Eccleſiis.
16. Referuntur Privilegia variis Ordinibus con- ceſſa:
17. Quibus gaudent etiam alii per Communi- cationem.
18. Hoc Jure gaudent Domicilia, etiamſi eorum Incola ibi non habeant ſtabile Domicili- um, vel non ſit formatus Conuentus Regu- larium.
19. Sepultura dependet ab Adminiſtratione Sacramentorum.
20. Exempla aliorum Seminariorum.
21. Juri communi prævalent ſingularia Pri- vilegia.
22. Peregrini in Monaſteriis mortui, ſepeliendi ſunt in Parochia, niſi obſtent Pri- vilegia.
23. Ubi quis habet quaſi Domicilium, ibi po- teſt ſepeliri.
24. Etiam quoad Sepulturam Peregrinorum habent Religioſi aliqua Privilegia.
25. Seminaria Alumnorum externorum, qua reguntur à Superioribus Societatis, gaudent Jure Sepultura, ſi habeant proprium Tem- plum.

FACTI SPECIES.

I.

Am ſub auſpiciis glor. mem. Auguſtiſſimi Imperatoris Joſephi I. ac ſub cura, & directione Patrum Societatis JEſu, Lincii, Civitate ſuperioris Auſtriæ, Diœceſis Paſſavienſis erectum, & inſtitutum fuit Collegium, ſeu Seminarium ſub Titulo, & denominatione SS. trium Regum, in eum finem, ut in eo nobilis, ingenua, & majoris ſpei Juventus, ad Orthodoxam Fidem converſa, vel ulteriore Miſſionariorum opera convertenda ex tribus Regnis Septentrionalibus, ſcilicet Sueciâ, Daniâ, & Norwegiâ, eiſdemque reſpectivè ſubjectis Provinciis, & Statibus oriunda, pura, & Catholica doctrinâ, pietate, probis, honeſtiſque moribus, bonis quoque artibus, & ſcientiis, Orthodoxæ Fidei dilatandæ, illisque in Partibus promovendæ maximè neceſſariis, imbuatur.

2.

Hoc Collegium, ſeu Seminarium Auguſtiſſimus Imperator Carolus VI. hodie gloriſſimè regnans, non modò Cæſareo ſuo Patrocinio tuendum ſuſcepit, verum etiam certis annuis redditibus ita liberaliter auxit, ut quod huic piæ Cauſæ ex ſola Auguſtiſſimæ Domûs Auſtriacæ munificentia, & pietate obvenit, jam valorem 40000. ſi. excedat. Cujus exemplo non pauci tum Eccleſiaſtici, tum Sæculares S. R. I. Principes, ipſique Status Superioris Auſtriæ moti, vel determinatos in finem prædictum Alumnatus inſtituerunt, vel certos annuos redditus piè, &

liberaliter impartiti ſunt, ut jam ibidem non contemendus Alumnorum, & Miniſtrorum numerus manuteneri valeat, & ſi quid ſupererit, in Miſſionariorum pro dictis Regnis, & Provinciis ſuſtentationem impendi poſſit.

Hanc tam piam, & ſanc tam Fundationem, cum de ea innotuiſſet Sanct. mem. Papæ Clementi XI. idem Sanctiſſimus ſummoperè commendavit, tantòque, tamque ſingulari gaudio intentionem iſtam excepit, ut, cum Collegium iſtud toto in Orbe prævaſtiſſimis illis Regionibus, cæteroquin nec per mores, nec per ſcientias incultis, unicum, & primum eſſet, aliud ipſe designarit Romæ ad ſanc tæ Birgittæ, in quo præſtantiora, ex hoc proditura, Subjecta propius ex ipſa Sede Apoſtolica magnos illos Spiritus Apoſtolici haurirent animos, qui ut in terras illas, omni ſpirituale ope hæcenus deſtitutas, proprio etiam ſanguine, ſi opus foret, irrigandas, cum exultatione irent, Alumnos ibi educatos propellerent. Nec ſterilis fuit hic ejuſdem Sanctiſſimi in dictum Collegium SS. trium Regum affectus; nam, ut ad perfectionem illico promoveretur, vehementer urſit, & cum illius Fabrica ad amplitudinem ædificii jam redacta, item Eccleſia illius, ſpeciem templi Bethle- hemitici referens, officinæ, cubicula, aliæque pro commoda, & decente Alumnorum, Miniſtrorum, aliarumque perſonarum, in eodem Collegio, ſeu Seminario degentium, habitatione, ac pro regimine, gubernatione, & ſervitio dicti Collegii, ſeu Seminarii neceſſariâ, abſoluta, ipſumque Col- legium

legium, seu Seminarium prædictum necessariis supellectilibus provisum fuisset, edita super hoc Bulla Apostolica, quæ incipit *Pastoralis* die 12. Jun. 1715. motu proprio, non ad alicujus sibi super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, de Apostolicæ Potestatis plenitudine, suo, & Sanctæ Sedis perpetuo munimine roboravit, & amplissimis Privilegiis instruxit.

4. Inter cætera ejusmodi Privilegia, & gratias Apostolicas laudatus Sanctissimus idem Collegium, seu Seminarium, Alumnos, & personas in eo degentes, uti cætera Societatis JESU Collegia, Domus, & Ecclesiæ ab Ordinarii visitatione exempta sunt, & immunita, etiam ab Ordinarii loci visitatione exempta, & liberavit, dictumque Collegium, seu Seminarium, ejusque Alumnos, & personas cæteras Provincialis, seu Visitatoris dictæ Societatis in Austria, qui ab eisdem Societatis Præposito Generali pro tempore deputabitur, ordinariæ, extraordinariæ verò Illustrissimi Nuntii Apostolici, pro tempore in partibus illis commorantis, visitationi subjecit.

5. Insuper eidem Collegio, seu Seminario, Alumnis, aliisque personis in eo degentibus concessit, ut omnibus, & singulis Privilegiis, antelationibus, præ eminentiis, prærogativis, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, concessionibus, Indultis, Indulgentiis, favoribus, & gratiis universis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus alia Collegia, & Seminarium ejusdem Societatis, in illis partibus erecta, in genere, & in specie, etiam per viam simplicis communicationis, ac aliis quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, similiter, & pariformiter absque ulla differentia, uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, in omnibus, & per omnia, perinde, ac si illa prædicto Collegio, seu Seminario, illiusque Rectori, Superioribus, Ministris, Alumnis, aliisque personis prædictis specialiter, & expresse concessa, & elargita fuissent.

6. Hanc Bullam Pontificiam nixi, Patres Societatis, qui idem Collegium, seu Seminarium regunt, cum nuperrime primus ex eodem Collegio Alumnus defunctus esset, ejusdem cadaver tumulo Templi, eidem Collegio proprii, intulerunt. Proinde

QUÆRITUR.

An Seminarium vi dictorum Privilegiorum sine præjudicio Ecclesiæ Parochialis Jus Sepulcræ sibi arrogare possit?

7. **DUBIUM** moveri potest. si Quia Parochi habent Juris Assistentiam pro se, & sua Ecclesia; nam de Jure is, qui sepul-

turam majorum non habet, neque aliquam sibi elegit, sepeliendus est in propria Parochia, ubi domicilium habet, & Sacramenta, cæteraque Divina percipit, juxta

C. nos instituta. 1. de sepultur. Et c. animarum. eod. in 6.

Neque requiritur ad hoc, ut ille in tali loco habuerit verum domicilium, sed sufficit, ut communior cum

Sa V. Parochus. n. 2. Sanch. lib. 3. de Matrim. D. 23. n. 13. Pirhing. ad tit. de sepult. n. 7. Wiestner ibid. num. 37.

notat, si ibidem nactus sit quasi domicilium, scilicet, si in illum locum se contulit animo non quidem perpetuò ibi manendi, sed ad tempus tamen non breve, v. g. per unum annum, vel majorem anni partem, ut sunt Litterarum Studiosi, famuli conductitii &c. Patrocinator huic sententiæ tam consuetudo, quam etiam ratio; qui enim tali animo in ejusmodi locum secedunt, contrahendo quasi domicilium pro eo tempore, quo ibi morantur, Parochiani ejusdem efficiuntur, ita, ut Parochus illius loci Sacramenta Penitentia, Evcharistia, & extremæ Unctionis ipsis administrare, imò, & Matrimonii illorum, dum ibi actu versantur, assistere valeat, prout colligitur ex

Can. quest. 46. caus. 16. q. 1. Et c. fin. de Paroch.

8. 2. Alias etiam Advenæ, & Peregrini, decedentes in monasteriis, sepeliri possent in Regularium Ecclesia: quod tamen, lectis specialibus Privilegiis, & nisi sepulturam ibidem elegerint, fieri non potest, ut notant

Pignatell. rom. 4. consult. 199. n. 15. Eminentiss. Card. Petra rom. 2. Comment. fol. 277. n. 49. prop. fin. & facit Rota Decis. 348. part. II. recent.

Ratio utrobique est eadem; quia vel habent pro Parochia illam originariam Ecclesiam, à qua discesserunt; vel si vagi sint, & nullum domicilium, vel quasi habent, subduntur Parochiæ, in qua monasterium existit; monasterium enim, licet exemptum, dicitur adhuc esse in illa Parochia, ut supponit S. Congregatio Concil. in Decreto quodam 19. Septembr. 1637. ibi, *Parocho, intra cujus fines monasterium existit, reluctantæ &c.* Et sic ejus Parochia esset illa Ecclesia, in cujus finibus existit monasterium.

9. 3. Accedit, quia quoad recipientes se ad monasterium, ipsum monasterium in ordine ad sepulturam non habet majus Jus, quam habet Parochia alia, ad quam quis se recipit ex sua propria Parochia. Atqui decedentis in tali Parochia, ad quam se advena ad tempus recepit, cadaver de Jure communi deferri debet ad ejus propriam Parochiam, & in ea tumulari, nisi illud ad hanc transportari commodè nequeat; quia mutatio habitationis non solvit subjectionem à proprio Parocho, nisi habitatio ista talis sit, ut indu-

cat Jus in Parochia, in qua ille decessit, scilicet per tempus considerabile, ut latè

Rota *Decis.* 348. n. 3. *part.* 11. *recent.*
Igitur neque monasterium quoad eum, qui in illo decedit, prætere Jus Sepulturæ potest, præsertim cum talis adhuc maneat in Parochia, intra cujus fines monasterium tale situm est, ut ratiocinatur

Passerin. *de Stat. homin. tom.* 2. q. 185. art. 4. n. 229. & notat Eminent. Petra *tom.* 2. *comment.* fol. 275. n. 47.

Et in his terminis procedit resolutio data à S. Congregatione

In Ravennatensi 20. Jan. 1674.

ibi, spectare ad Parochias deferre cadavera eorum, qui in monasteria recepti, sepulturâ non electâ, decesserant.

10.

4. Concordant aliæ adhuc Declarationes Cardinalium Concilii, præsertim

In Monopolitana apud Matthæucc. in *Official. Cur. Eccl. tom.* 1. c. 20. n. 5.

ubi eadem S. Congregatio declaravit, non licere Fratribus, absque licentia Episcopi, vel Parochi administrare Sacramenta Advenis, qui in eorum Conventibus infirmantur, & si decedant, non posse ipsos sepeliri in eorum Ecclesiis. Et in genere de Regularibus

In Ripana ad c. 11. *Sess.* 25. *de Regular.* apud Pascucc. in *Compend. ad Consult. Canon. Jacob. Pignatell. p.* 2. *tit. de Regular.* fol. 290. & refert Card. Petra. *l. cit.* fol. 276.

eadem S. Congregatio universaliter respondit, non licere Regularibus commoranti per aliquot dies, ibique defuncto in eorum Conventu, absque licentia Parochi, omnia Sacramenta administrare, & in eorum Ecclesia dare sepulturam. Proinde in casu subtrato deberet Collegio, seu Seminario Lincienſi SS. trium Regum hoc Jus sepeliendi in sua Ecclesia datum fuisse per singulare Privilegium: de quo tamen non satis constat ex Bulla Clementis XI. *Num.* 3. allegatâ; nam

11.

5. In hac Bulla ne verbulo quidem fit ulla mentio de Jure sepeliendi Alumnos, ibi defunctos, in ejusdem Collegii Ecclesia propria; nam in cit. Bulla tantum eximuntur Alumno isti, & personæ ibi degentes cum ipso Collegio, seu Seminario prædicto à visitatione Ordinarii, & communicantur Privilegia alia, & indulta, quibus cætera, in istis partibus erecta Collegia, & Seminaria Societatis JESU gaudent, & fruuntur: quæ verba videntur intelligi non de Collegiis, & Seminariis, in quibus soli Nostri in Novitiatu, aut Studiis exercentur, sed ubi degunt Alumno externi, de quorum Privilegiis non satis constat. Certè Convictus Provinciæ Superioris Germaniæ, puta Convictus Dilinganus, & Ingolstadiensis, Jus sepeliendi Alumnos, & Convictores ibi defunctos, relinquunt Parocho loci. Sed his non obstantibus,

12.

Rationes
Desidendi

Ad Questionem propositam non inneg-

ritò respondetur affirmativè, scilicet in casu subtrato Alumno, in Collegio, seu Seminario sæpè memorato defuncti, corpus potuisse sepeliri in Ecclesia præfati Collegii, seu Seminarii. Et primò quidem ratione exemptionis; nam dictum Collegium, seu Seminarium cum personis in eo degentibus merito dici potest exemptum à Jurisdictione Episcopi Diocesani, qui est Parochus Parochorum in sua Diocesi. Ergo eadem personæ, & Collegium etiam exemptæ sunt à Jurisdictione, & potestate Parochi, quippe qui aliam vi Jurisdictionis suæ Parochialis potestatem in degentes intra suam Parochiam habere non potest, quàm illam, quæ ipsi in Institutione authorizabili ab Episcopo traditur. Cum igitur in præfati Hypothesi ipse Episcopus in personas, intra præfatum Collegium receptas, tanquam specialiter exemptas, Jurisdictionem non habeat, & nemo dare possit, quod non habet, etiam Parochus loci in eas neque in vita, neque post mortem in ordine ad Sepulturam, si ibi defungantur, quidquam Juris potest prætere.

Quòd verò memoratum Collegium, seu Seminarium SS. trium Regum exemptum omnino sit à Jurisdictione Ordinarii loci, videtur colligi 1. Quia exemptum est ab ejus Visitatione, ut dictum est *Num.* 4. quod Jus visitandi aliàs in non exemptos cuivis Ordinario competit. 2. In Bulla, *Num.* 3. allegatâ, Rectori, & Superioribus prædicti Collegii, seu Seminarii, nunc, & pro tempore existentibus, conceditur, ut differentiis, lites, & controversias, inter quas-cunque personas tam Alumnorum, quàm Ministrorum prædicti Collegii, seu Seminarii hujusmodi tam Clericorum, quàm Laicorum exortas, summarie, simpliciter, & de plano, sine figura, & strepitu judicii, & quidem, ut expressè additur, appellatione quacunque remotâ, decidere, definire, ac terminare possint, & valeant. Quæ duo indicia, saltem simul sumpta, cum non appareat illa stare posse cum subjectione ratione Jurisdictionis ad Diocesenum Episcopum, videntur concludenter probare, quòd extra casus, in quibus iste adversus exemptos procedere potest Jure delegato, plena Exemptio eidem Collegio, & personis in eodem degentibus competat, sicut illa competit Collegiis Societati propriis, aliisque Domibus, in quibus Socii habitant. Si verò sequela hæc vellet in dubium trahi,

Probationem plenam Exemptionis complebit 3. Quia Societas nullum Collegium, vel Seminarium juxta Institutum suum gubernandum suscipit, nisi plene exemptum sit à potestate Ordinarii loci, & quidem non aliter, sed eo prorùs modo, quo ipsa Collegia, & Domus ejusdem Societatis exempta sunt. Et hanc exemptionem intellexisse videtur Sanct. mem. Clemens XI. in dicta sua Bulla, dum ibi Collegium, & Semi-

minarium præfatum, ejusque Ecclesiam, Ministros, aliasque personas in eo degentes NB. *Sicut cetera Societatis JESU Collegia, Domus, & Ecclesia ab Ordinarii visitatione exempta sunt, & immunia, etiam ipsum, & ipsas exemptas, & liberas pronuntiavit.* Sicut ergo Societas quoad sua Collegia Domus, Ecclesias, & personas plenâ libertate à Jurisdictione Ordinarii gaudet, ita etiam memoratum Collegium, & personæ, juxta Institutum ejusdem Societatis administrandum, & regendæ simili libertate gaudere debent. Neque enim verba Bullæ prædictæ, & Exemptio, Collegio Lincienfi memorato per Bullam istam ad normam aliorum Collegiorum &c. indulta, intelligenda duntaxat censentur in comparatione Collegiorum, & Seminariorum erectorum pro educatione Scholarum tantum externorum, existentium sub administratione Patrum Societatis, sed de ipsis Collegiis, & Domibus eidem Societati propriis; nam etiam intra hæc Collegia, & Domos per institutum ejusdem Societatis admitti possunt Scholares externi, ut patet ex *Constit. p. 4. c. 3. in Declar. Lit. B. in princ. ibi. Si in Collegiis Societatis Scholasticorum non suppeteret justus Numerus, qui per promissionem, & propositum DEO in eâ serviendi se dedicaverint, non repugnabit Instituto nostro, ex licentia Præpositi Generalis, & ad tempus, quo ei videbitur, alios pauperes Scholasticos, qui tale propositum non habeant, admittere &c.* Proinde ut ista, ita & dictum Collegium Lincienfe ad instar quoad effectus omnes, iisdem Societatis JESU Collegiis competentes, exemptum erit, ita, ut unicè Apostolicæ Sedis, & Nuntiorum ejus Jurisdictioni subdatur. Neque obstat, quòd juxta tenorem Bullæ Apostolicæ allegatæ dicto Collegio Lincienfi communicentur Privilegia, cum Clauula, *quibus alia Collegia, & Seminaria ejusdem Societatis NB. in illis Partibus erecta gaudent, & hæc Collegia defacto intra Domos suas non habeant Scholares externos; nam per Institutum Societatis illos habere possunt.* Cum ergo in eadem Bulla addatur: *Quibus gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, etiam præfatum Lincienfe Collegium hujus favoris particeps esse poterit.*

15. 2. Et specialiter quoad Sepulturam probatur responsio Num. 12. data; quia ii, qui sunt addicti Monasterii servitio, & alii familiares, si habeant requisita Bullæ Gregorii XIII. incipit *Circumspecta. 67. §. 2.* scilicet, ut vivant in Conventu, & sub obedientia Superioris Regularis, ac actu serviant, & sint continui commensales, quamvis habeant electionem Sepulturæ, quia non carent velle, & nolle, si tamen non elegerint, possunt sepeliri in Ecclesia Regularium, & ante mortem extremis morientium Sacramentis muniri, cujuslibet licentiâ ad hoc minimè requisitâ, ut cum communi notant

Palier. in tom. 1. de Stat. homin. q. 187.

art. 4. à n. 228. Eminent. Petra tom. 2. comment. ad Constit. 9. Innocent. III. n. 42. §. ij. autem.

Neque requiritur ad hoc verum domicilium, sed sufficit habitatio cum animo per tempus notabile.

Gratian. discept. forens. 94. n. 74. Barb. Jur. Eccl. l. 2. c. 10. num. 33. Sperell. decis. 87. n. 5. Eminent. Petra loc. cit.

Neque etiam opus est, ut sint Conventus formati, ut Ecclesiæ Regularium Jus hoc sepulturæ ex Privilegio habeant, ut respondit S. Congr. Episc. & Regular. in Mediolanensi, & declaravit eadem Congregatio anno 1593.

Tale Privilegium PP. Dominicanis concessit Gregorius XI.

apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Const. 7. incipit *Virtute conspicuos.*

Fratribus Minoribus S. Francisci, qui Conventuales dicuntur, Innocentius IV.

apud eundem Cherubin. cit. tom. 1. Const. 7. incipit *cum tanquam.* & refert Confettius de Privil. Regular.

Ordini Minimorum S. Franc. de Paula Leo X. Const. 4. incipit, *iis qua.* apud Peyrin. de Privil. Regul. fol. 114. Lezan. Summ. QQ. Regul. tom. 1. part. 2. c. 16. n. 11. Roderic. Collect. Privil. Regul. tom. 2. Bull. 47. Leonis X.

Clericis Regularibus Theatinis S. Pius V. per Bullam, incipit, *ad immarcescibilem, editam Idibus Februarii 1567.*

juxta quam iidem Patres possunt ministrare Sacramentum extremæ Unctionis non solum suis, sed & mercenariis famulis, operariis suis, & quibusvis hospitiis, etiam secularibus, & extraneis, quos in locis, & habitationibus eorum reperiri contigerit, etiam Diocesanos, & Sacerdotum Curatorum, aut aliorum quorumcunque licentiâ minimè requisitâ. Et hoc ipsum Privilegium non tantum per communicationem cum PP. Theatinis, & aliis Religiosis Ordinibus competit Societati JESU, sed etiam expressè eidem concessit Paulus III.

In Bulla, incipit, *licet debitum* apud Cherubin. Bullar. tom. 1. const. 48.

indulgens eidem, ut iis, qui in ipsorum Præpositorum, & Sociorum ejusdem morantur obsequiis, cuncta ministrare Ecclesiastica Sacramenta, ipsosque (cum decedunt) in eorum cœmeterio sepelire possint.

Imò hoc Jus familiaribus commensalibus administrandi omnia Sacramenta, eosque, si apud eos decesserint, sepeliendi in suis Ecclesiis, & cœmeteriis, licet certis tantum Religionibus initio concessum sit, quia tamen deinde accessit Generalis communicatio Privilegiorum, prodest etiam aliis Mendicantibus, & cæteris habentibus istam communicationem, ut notant

Murga ad Const. S. Benedicti. Const. 6. Sect. 5. n. 185. à Spiritu sancto Direct. Regular. p. 1. tract. 2. D. 3. sect. 3. §. 2.

16.

17.

15.

14.

num. 112. *Samuël. de sepult. discq. 4. Controv. 15. n. 16. 17. & 58. §. quem-admodum.*

Quodque Jus administrandi omnia Sacramenta omnibus degentibus intra Monasterium, & ibidem eos sepeliendi sit penes Religiosos, communi consensu dixerunt

Novar. in *Lucern. Regular. V. Eucharistia. n. 5. Suar. tom. 4. de Relig. tract. 10. lib. 9. c. 4. num. 16. Rodriq. QQ. Regul. tom. 2. q. 68. art. 1. §. explicari. Dian. tom. 7. tract. 1. resol. 88. num. 6. Mirand. in manual. p. 1. q. 49. art. 1. in fin. Bonacin. tom. 1. de Sacram. D. 4. q. 7. p. 7. n. 10. §. hoc tamen. Barbof. de potest. Paroch. c. 20. n. 8. Tambur. de Jur. Abb. tom. 2. D. 7. q. 3. Graff. lib. 3. c. 22. n. 29. Peyrin. ad Constit. Minior. tom. 1. ad Const. Jul. II. §. 37. n. 92. Lezan. in *Mar. Magn. Carmelit. ar. Et tom. 2. V. sepultura quoad Regulares. n. 10. Lantusca Theat. Regul. V. Ecclesia. n. 8. Joan. de la Crux de Privileg. lib. 3. c. 5. dub. 4. à Spiritu Sancto l. cit. n. 3. 17. 40. 41. & seqq. Bordon. Oper. moral. tom. 1. Conf. 48. Hieron. Rodriq. in Compend. QQ. Regul. resol. 64. num. 1. Capon. tom. 1. discept. 2. n. 21. & seqq. Lainez. tom. 4. tract. 10. q. 22. n. 2. in fin. allegati ab Eminent. Petra cit. tom. 2. Comment. num. 45. §. tertio.**

18.

Ratio est, quia familiares conviventes cum Religiosis videntur translati aliquo modo in eorum familiam, & sic dicuntur esse extra territorium Parochi, in territorio à Jurisdictione ipsius exempto. Unde nullum Jus potest considerari in illo, & sicut Parochus nullum Jus habet circa defunctum, qui obiit in aliena Parochia, ita si obeat in Monasterio, cui accidit exemptio localis.

Peyrin. cit. *Const. 2. Julii II. §. 37. n. 49. Samuël. dict. Controv. 15. n. 40. Card. de Luca de Paroch. discurs. 23. num. 3. Rota decis. 348. n. 3. part. II. recent.*

Adduntque, his Privilegiis non fuisse derogatum, vel saltem illa post Concilium Trid. fuisse denuo confirmata. Proinde, cum Alumni Collegii, seu Seminarii trium Regum sint continui commensales Patrum illud Regentium, & vivant sub obedientia illorum, etiam, si in eo Collegio decedant, gaudebunt jure Sepulturæ in Collegii præfati Ecclesia, etiam irrequisito super hoc Parocho loci. Neque obstat, quod in eo Collegio non habeant stabile domicilium, sed post absoluta Studia redituri sint in suam patriam; item, quod ibi non sit formatus Conventus ex dictis Patribus, sed tantum exiguus, & talis numerus eorum ibi habitat, quantus scilicet requiritur ad gubernationem illorum, qui ibi degunt, Alumnorum, & Ministrorum; nam, ut dictum est *Num. 15.* ad obtinendum Jus suscipiendi à dictis PP. Sacra-

menta, etiam extremae Unctionis, & ad obtinendam in Ecclesia dicti Collegii Sepulturam neutrum requiritur. Confirmatur ulterius, & roboratur data *Num. 12.* responso.

3. Quia, cum familiaribus, & continuis commensalibus Religiosorum Sacramenta administrantur à Superiore Religionis, excluso Parocho, etiam ibi sepeliendi sunt, cum maximam dependentiam habeat Sepultura ab administratione Sacramentorum, ut ponderavit

Rota decis. 348. n. 9. p. II. recent.

Et sic ab uno ad alterum bene arguitur, & inde concludi optimè potest, concessio uno, etiam concessum esse secundum.

Lezan. tom. 3. *V. sepultura quoad Regulares. n. 49. Donat. Prax. rer. Regul. tom. 2. tract. 10. q. 22. n. 1. §. ex quo Privilegio. Samuël. Controv. 15. cit. num. 57. & seqq.*

Ratio est, quia isti familiares, conviventes cum Religiosis, ut dictum *Num. præc.* aliquo modo translati sunt in eorum familiam, & sic, cum habeant Jus recipiendi Sacramenta intra Monasterium, vel Collegium, intrat eorum præsumpta voluntas electionis Sepulturæ, non secus, ac pro Ecclesia Parochiali militaret præsumptio, si, non electa sepultura, decederent in loco, eidem Parochiali Ecclesiæ subiecto.

Dian. p. 5. tract. 3. resol. 109. Portell. *V. sepultura. num. 2. Passerin. de Stat. hom. tom. 1. q. 187. art. 4. n. 45. Nicol. p. 1. lib. 4. tit. 15. Eminent. Petra tom. 2. cit. fol. 275. n. 45.*

4. Habemus exemplum in duobus Collegiis Externorum Græcii erectis, & administrationi Patrum Societatis Jesu commissis, uno fundato à Serenissimo Archiduce Carolo, altero Cæsareo-Ferdinando, cuius utriusque Alumni, Convictores, cæteri que domestici, prout in Responso, propria manu subscripto, & apprehensione sigilli Academici munito, attestati sunt Rector Collegii, & Universitatis, Cancellarius, & Decanus Sacræ Facultatis ibidem, liberrimè, ne salutato quidem eâ super re Parocho (nisi solenni cum pompa, & majori apparatu, per publicas urbis plateas deducendum esset funus) in Templo Academico Societatis Jesu sepeliuntur. Nec erit difficile invenire Exempla etiam aliorum Collegiorum, & Seminariorum, quæ plenâ exemptione gaudent, & propterea Alumnos suos, si in eis decedant, sepeliendi Jus, Parocho excluso, habent. Quare, si quis etiam contra dicta *Num. 14.* contendere veller, per Collegia, & Seminaria Societatis in Bulla Sanctissimi Domini Nostri Clementis XI. pro Confirmatione Collegii SS. trium Regum sæpius allegati emanatâ, solum intelligi Seminaria, instituta pro Externis Scholaribus, adhuc tamen dicto Collegio salva foret immunitas, & Jus sepeliendi Alumnos suos in propria sua Ecclesia; cum enim, stante hac interpretatione,

tatione, Privilegia omnia, quibus alia ejusmodi Collegia, seu Seminaria, in his partibus erecta gaudent, huic etiam Collegio, seu Seminario Sanctissimum ad instar contulerit, etiam ipsum eodem Privilegio gaudebit, gaudereque poterit: & hoc eò magis, quia idem Sanctissimus in Bulla, Num. 3. allegata, dicto Collegio, seu Seminario communicavit etiam illa Privilegia, quibus alia Collegia, seu Seminaria Societatis uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ut adeò præfato Collegio competant etiam illa Privilegia, quibus alia similia de facto ob quamcunque causam non utuntur, si tamen iisdem vi Indultu sui Apostolici uti possent. Atque ex his patet Responso ad Argumenta opposita.

Ad 1. Etsi Parochus habeat assistentiam Juris pro sepeliendis in Ecclesia Parochiali, vel cœmeterio illius eorum corporibus, qui intra districtum istius decedunt, & habent in eadem Domicilium, vel quasi, aut omnino peregrini sunt, tamen hæc assistentia, pro Parocho militans, vires suas amittit, ubi aliud obtentum est Privilegio Apostolico, vel introductum consuetudine quadragenaria cum titulo colorato, vel per immemorabilem, prout decidit

Rota in Aretina Jurium Parochialium super manutentione 1. Julii 1701. coram Olmo.

Et sic in terminis consuetudinis, ut Ecclesia Cathedralis tumulet omnia cadavera Clericorum, sibi inservientium, etsi in aliena Parochia decesserint, hanc consuetudinem esse servandam, ubi viget, respondit

Rota in Mantuana funerum. 5. Julii, 1694. coram Priolo, Et in Aretina cit.

In casu præfati allegatur pro Jure sepeliendi Alumnos suos, & commenales tum exemptio dicti Collegii SS. trium Regum, tum Privilegium cum aliis Ordinibus Religiosis competens Societati, tum etiam consuetudo, quæ cæteris Ordinibus Religiosis, certis Ordinibus specialiter datum comunicatum, & ad illos ulterius extensum fuit; & demum etiam ipse tenor Bullæ, in favorem dicti Collegii editæ, & ingenuino, Num. 14. insinuato, sensu intellectæ.

Ad 2. Alia est ratio de Peregrinis, & Advenis, & aliis Sæcularibus, qui ad Monasterium tantum ad aliquot dies se receperunt, & ibi mortui sunt; nam hi, inspecto Jure communi, & præcindo à specialibus Ordinum, & Monasteriorum Privilegiis, sepeliendi probabilis sunt, non in Ecclesia Monasterii, in quo decesserunt, sed in Parochiali, intra cujus territorium situm est tale Monasterium, si defunctus propriam Parochialem non habeat, vel commode ad eam deportari non possit, ut

Lavor. *Elucubr. Canon. tit. 2. c. 12. n. 145. Pignatell. tom. 1. Consult. 306. Passerin. tom. 2. de Stat. hom. q. 187.*

art. 4. n. 230. Antonell. de Regim. Eccl. lib. 1. c. 12. n. 21. Trulench. de Jur. Paroch. c. 9. dub. 1. n. 5. Eminent. Petra tom. 2. Comment. fol. 275. n. 47. & seqq. Matthæucc. Offic. Cur. Eccl. c. 48. n. 14. notant, & pluries declaratum est à S. Congr. nominatim in *Ravennatensi* 20. Maij 1674. in *Ripana* 3. Nov. 1652. & novissimè 3. Febr. 1694.

In nostro casu agitur de Alumno, defuncto in Collegio SS. trium Regum, qui ad Studia ibi facienda, & absolvenda in illud receptus fuit, & propterea quasi Domicilium ibidem habuit.

Ad 3. Argumentum hoc procedit de iis, qui, antequam decederent, fuerunt in - & de Parochia, aut nullibi, ut vagi, tempore mortis habuerunt propriam Parochiam. Aliud est de iis, qui, cum decesserunt, habuerunt Domicilium, vel quasi intra limites Parochiæ quidem, sed non extiterunt de Parochia, quia habuerunt Domicilium, vel quasi in loco exempto à Jurisdictione Parochiali, qualis est Monasterium, vel aliud simile Collegium, vel Communitas, quam Regulares incolunt, & gubernant. Argumentum melius sumitur à Studio, qui Studiorum causâ degit extra locum, ubi Domicilium verum habet, & in eo decedit; nam hic, etsi locus veri Domicilii vicinus sit, & propterea corpus defuncti commode illuc deportari posset, nisi hoc petatur à defuncto, vel ejus Parentibus, in loco Studiorum, Parocho loci veri Domicilii irrequisito, sepeliri potest. Ratio est, quia in hoc loco habuit quasi Domicilium, quod sufficit ad hoc, ut sepeliri ibidem possit. Pari ergo ratione, cum Alumni Collegii SS. trium Regum in hoc acquirant quasi Domicilium, & hoc Collegium, ut ostensum est hæctenus, sit quidem intra, non tamen de Parochia Lincienfi, si decedant in eo Collegio, non secus, ac si decessissent in Parochia alia, in qua habuerunt Domicilium, sepeliri in Ecclesia dicti Collegii poterunt, irrequisito Civitatis Lincienfi Parocho. Neque contrarium concludi potest ex declaratione Sacræ Congregationis in *Ravennatensi cit.* intelligenda enim est duntaxat de iis, qui in Monasterio recepti sunt tantum ad aliquot dies, & ideo ibidem neque quasi Domicilium habuerunt; horum enim Sepultura, si nullam sibi elegerint, præcisè specialibus Privilegiis, ad Parochos spectat.

Ad 4. Hoc ipso modo etiam explicandæ sunt aliæ duæ declarationes Concilii Num. 10. allegatæ, ubi iterum exceptio fieri debet, nisi Monasterium, vel Ordo Religiosus etiam quoad hæc habeat speciale Privilegium: quale privilegium per Communicationem cum PP. Theatinis habet etiam Societas. Hinc in Compendium Privilegiorum ejusdem Societatis V. *Extrema Unctio* relata sunt verba, *Ex Privilegio, concesso Clericis Regularibus, possunt*

23.

24.

21.
Respondetur ad Rationes duobus.

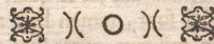
22.

possunt nostri ministrare Sacramentum Extrema Unctionis, non solum Sociis, sed & Mercenariis, Famulis Operariis Societatis; & NB. quibusvis hospitibus, quos in locis, & habitationibus Societatis tunc reperiri contigerit, etiam Diocesanos, & Sacerdotum Curatorum, aut aliorum quorumcunque licentia minime requisita: & in casu, quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem, etiam quibuscunque aliis personis, intra, vel extra septa in articulo mortis constitutis.

Ex quo per argumentum deductum Num. 19. sequitur, etiam personas ejusmodi, nempe tam familiares, quam hospites, qui in Domibus Societatis decedunt, in ejusdem Collegiis, Parochi licentia non requisita, sepeliri ex vi hujus Privilegii posse. Multo igitur magis sepeliri in Ecclesia Collegii SS. Trium Regum poterunt Alumni, in eo decedentes, quippe quibus hoc Sepulturæ Jus etiam ex alio capite, nempe quia sunt continui Commensales Patrum, dicti Collegii Præsidium, competit.

Ad 5. Licet in Bulla Num. 3. allegata Sanct. Mem. Clemens XI. ne verbulo quidem ullam mentionem fecerit de Jure sepeliendi Alumnos, ibi defunctos, tamen istud bene colligitur ex argumentis, Num. 12. usque ad 21. propositis. Et esto, quod alicui videri possit, verba, in hoc argumento ex Bulla modo dicta allegata, non esse intelligenda de Communicatione Privilegiorum cum Domibus ipsius Societatis, in quibus soli Nostri in Novitiatu, & Studiis exercentur, sed tantum de Communicatione Privilegiorum, quæ ex Apostolica gratia competunt aliis Collegiis, & Seminariis, ubi degunt Alumni externi; nam dicta Argumenta Num. 2. & seqq. relata, etiam de his procedunt, si regantur à Superioribus Societatis, & isti cohabitent Alumnis eorum. Neque obstat, quod Convictus Ingolstadiensis, & Dilinganus non pretendant Jus sepeliendi; nam isti propriam Ecclesiam non habent.

Consequenter de istis diversa est ratio.

CONSILIUM XXXIII.

In Caufa prætendirender / und turbirter Steuer: Gerechtigkeit.

SUMMARIUM.

1. 2. 3. Facti Species.

4. 5. Immunitatem à Tributis, qua penduntur Principi in recognitionem supremi Domini, non potest conferre Præscriptio: bene autem ab iis, qua exiguntur pro expensis belli &c. n. 17. 18.

6. 19. Non est timenda turbatio, si cuique suum tribuitur.

7. Describi se patiens in Catastro, censetur renuntiâsse Immunitati à Collectis: nisi probabilis error excuset, præsertim si tempore opportuno opponatur protestatio. n. 20.

8. Instrumentum privatum non quidem semper plenam fidem facit: bene tamen, si longo tempore observatum, actusque eidem conformati sint. n. 21.

9. & 22. In subeundis obligationibus ab exemplo non bene ducitur argumentum.

10. & seqq. Rationes decidendi.

11. Jura bonis annexa transferuntur ad emptores & hæredes.

12. Si bona non descripta sint in Catastro, præsumitur Immunitas à præstatione Collectarum.

13. 14. Immunitas à Collectis acquiritur consuetudine & præscriptione.

15. 16. Præsertim si hac sit immemorialis.

23. Colliguntur argumenta decisionis.

24. 25. Jus Collectandi in substrato Casu non fuit mutatum vi præscriptionis.

26. 27. 28. Quia deest legitimus titulus, bona fides, & requisitum tempus.

29. 30. Permissa etiam præscriptione competet remedium restitutionis in integrum.

FACTI SPECIES.

1. Befindet sich in der Reichs-Ritterschafftlichen denen (Teil) Herren Baronibus von SV. zugehörigen Herrschafft Hoven, ein sicherer hochbemeldter Freyherrlichen Famili eigenthümlich zustehender Hof

samt einem Feld-Lehen allda, welchen der Zeit B. Bestandweiß, und auf sein Leib besitzt. Diser Hof sambt gemeldten Feld-Lehen, und dessen Eigenthum ist schon Anno 1616. den 23. Julii Besag bey Handen habenden Instrumenti Emptionis Venditionis von dem zeitlichen Herrn Prælaten, und Convent zu Cist. an Wehl. Herrn Johann Georg von L. mit allen Ein- und Zugehörungen, Recht, und